

Причаћу ти на шест језика. Овај обични, како зборимо сваки дан, мјестиле, пуштам у херцеговачко-сељачкој варијанти, кад захтијева мелодија. Други је УРБАНИ, а шрећи СТРУЧНИ. Кад се први иуш помоли ријеч која припада у ова два, пиши је крупније, зато што је рогобатијна, па ремети мелодију. ДИСОНАНТНА. Само први пуш. Касније се већ стапа, па пиши као и мелодију. Четврти је стари језик мога краја. Скоро заборављен. АНАХРОНИ. Не знам што га заборављају, кад је толико сочан, да ти требају реченице других пет да објасниш једну ријеч ахχροног. Пети су ТУРЦИЗМИ. У ствари, нијесу то само турцизми, јер Турци нити су зборили, нити зборе тако. То је нешто што се испишло од њихових ријечи и округлило, кроз заједнички мухабет стотинама година. Није нам то једини сок који смо заједнички испуштали. (Има и сирупа и газираног. И густог и ријетког. И љутог и ... туришије...) Турко-србизми - не може обратнo, мада би љепше звучало. Пусти сад Хрвате! Шести ћеш тешко нагурати у ових пет, а ипак се збори. Ја ти не знам правог мухабета без свих шест. А и да знам, не бих САЖИМАО. Па колико језика збориш – толико људи вриједиш.

Не бој се, разумјећемо се, ја ти јамац.